

Poděkování

Končí 39. ročník Folkových prázdnin. Ročník, ve kterém jsme se zamýšleli nad čistotou v té nejryzejší formě.

A teď jmenovitě děkuji:

Michalu Schmidtovi za to, že v Náměšti vytvořil svět Folkových prázdnin, kde je každému dobře a na 8 dní zapomene na běžné a každodenní starosti. A jsem rád, že nejen odborná veřejnost, ale i návštěvníci oceňují jeho pětadvacetiletou cestu směřování festivalu bez kompromisů.

Janě - managerce festivalu - za jeho skvělou přípravu a předchystání.

Kmenovým pracovníkům MKS, kteří byli po celou dobu vždy tam, kde to bylo potřeba, a to i mnohdy na několika místech současně.

Dalším lidem, kteří na festivalu dělali celoročně.

Oranžádám a jejich vedoucím, že nejen odvedli svoji práci, ale svým elánem vytvářeli atmosféru festivalu.

Dílňákům a jejich pomocníkům.

Všem členům pořadatelského týmu, a že jich rozhodně nebylo málo.

Všem, kteří pomáhali ve Staré tkalcovně.

Náměšťskému svazu žen, který vše výše uvedené živil a nenechal padnout hladem či žízni.

Zvukařům a osvětlovačům, že jste dobře slyšeli a ostře viděli!

Zdravotníkům, že bravurně zvládli těch několik poranění, ale hlavně, že nás celou dobu jistili.

Těm, kteří se podíleli na organizaci Kolokvia.

Zámeckému pánu Marku Bušovi a jeho lidem, že se nebojí pustit si návštěvníky festivalu do svého tak pečlivě střeženého hájemství a za velkou pomoc před, během a doufáme, že i po festivalu.

Představitelům města, že umožňují a podporují právě netuctový festival této hudby, a že i díky nim se mohou v Náměšti objevit opravdu globální světové hvězdy ve svém oboru.

Tasovským a všem z Galerie 12 za jejich zapojení do festivalu.

Domu dětí a mládeže za poskytnutí prostor.

ZUŠ v Náměšti za prostory a zapůjčení nástrojů

ZŠ Komenského za možnost stravování ve školní kuchyni a využití prostor.

Kuchařkám a všem z firmy Primirest.

Farnosti Náměšť za umožnění programu v kostele.

Všem sponzorům a pomocníkům.

Obyvatelům Náměště, kteří se museli rozdělit o svůj prostor s návštěvníky města, byť je to mohlo omezovat.

Vám, návštěvníkům festivalu, kteří festival dotváříte svou přítomností a svým pozitivním přístupem.

A všem ostatním, kteří se v seznamu nenašli, ale jejichž práce je pro festival nenahraditelná!

A moc se na vás těšíme v roce 2026.

Luděk Strašák
vedoucí MKS Náměšť nad Oslavou

MĚSTSKÉ
KULTURNÍ STŘEDISKO
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

"PLÁTĚK"

8
2.

srpna
2025

FOLKOVÉ
PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2025

Sobota 2. 8.

S rozmachem
v 17:30 hod.

Orchestr
Folkových prázdnin
(ČR, Německo)

Fatima Szalay
& Amor Fati
(Maďarsko)

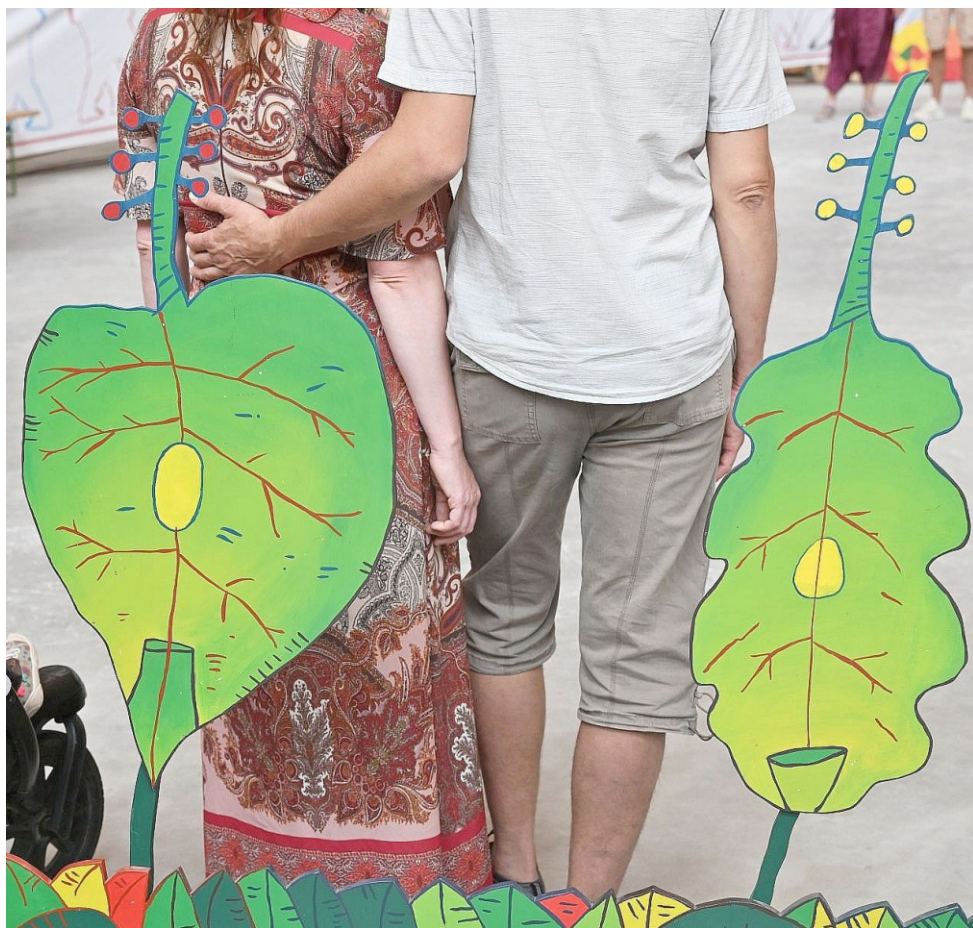
Amsterdam
Klezmer Band
(Nizozemsko)

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

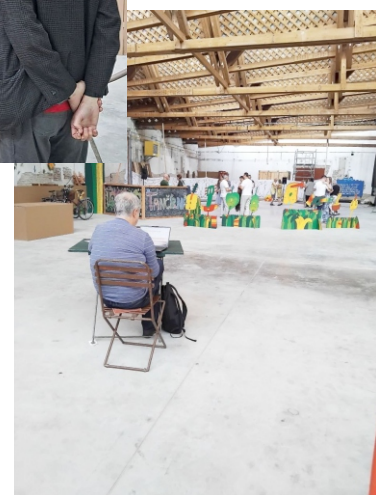
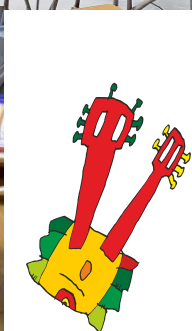
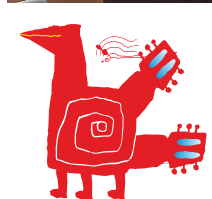
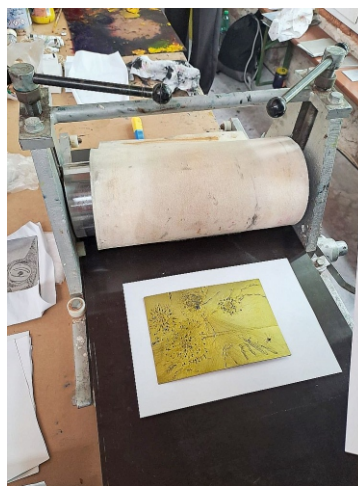
25. 7. - 1. 8. 2026

After Midnight 2025 – 8

Ze všeho nejdřív se rozloučíme s Janem Burianem a Gregory FINNEM (to je poslední nápověda k otázce z loňského ročníku) z Kanceláře pro uvádění filmových příběhů na pravou míru, kteří nám vysvětlí, proč BiDý zahrál v Newportu jen tři písničky elektricky pro levičáky a pak s akustickou kytarou Petera Yarrowa a harmonikou, kterou mu hodil někdo z publika, ještě Mr. Tambourine Man a It's All Over Now, Baby Blue pro VÁCLAVA KLAUSE. Je to prostě: kapela jich víc neuměla. Nápad hrát na folkovém festivalu elektricky dostal Dylan až na místě, a než sehnal Ala Koopera, který uměl na hammondky Like A Rolling Stone, kytaristu Mika Bloomfielda, basáka a bubeníka z Paul Butterfield Bandu a ještě klávesistu Barryho Goldberga, zbyla jim na tajné zkoušení jen poslední noc a víc toho nenacvičili. * A teď naposledy do zámeckého Freebody Parku, kde nejdřív MARTINA TRCHOVÁ & PRUNE & BHARATA RAJNOŠEK & kompletní skupina KVĚTY společně ukázali, jak málo stačí, abyste se z pražské mystické folkové ženy stala čelná představitelka brněnské alternativy a ještě se to všem líbilo stejně jako její výstava na Staré radnici. * Po nich sourozenci SÉAMUS & CAOIMHRE (IR) z kraje Connemara zahájili naprosto správně Scarborough Fair, písní, kterou Martin Carthy naučil Paula Simona a taky BiDýho, který z ní udělal Girl From The North Country. Vlastně jediná světová kapela, která nezajela za Martinem Carthym, aby se od něj naučila SCARBOROUGH FIRE, jsou SPIRITUÁL FIVE z Prahy. Chápete, že mohla existovat doba, kdy jste si nemohli odjet z ČSSR do UK, abyste se od Martina Carthyho naučili jakoukoli anglickou písničku, i když jste se jmenovali dr. Jiří Tichota a byli jste jedním ze čtyř zakladatelů čs. folku? Pak sourozenci pokračovali irskými i skotskými skladbami, pro které si můžete klidně zajet a nemusíte se ani jmenovat Katka García. * A teď použijeme PAMĚŤOVÉ KOUZLO, aby režisér Sam Peckinpah zapomněl, že když hledal autora hudby pro western Pat Garrett & Billy The Kid, vybral si místo BiDýho Jamese Harriese, a celý experiment zopakujeme. Posadíme Peckinpaha do bílého stanu, ve chvíli kdy tam bude mít Harries sólové vystoupení. A co se stane, přátelé a nepřátelé? Peckinpah, omámený Harriesovým vystoupením, se vypotácí ze stanu, zakopne o šňůru, skutálí se po svahu dolů, v očích má slzy a volá: „Proboha, co je to za kluka? Kde jste ho sebrali? Hned mu dejte smlouvu!“ Líbí se vám takový zásah stroje času a umělé inteligence? Uvědomujete si ale, že jste tím už podruhé pohřbili Knockin On Heavens Door, dřív než si ji BiDý vymyslel? Jak chcete, já jsem vás varoval. * Na závěr ještě jeden dancing & trancing provozovaný zpěvačkami YOUSROU MANSOUR (Maroko) & ALESSIOU TONDO (Itálie) a už známou dvojici JUSTIN ADAMS (UK) na kytaru & MAURO DURANTE (IT) na housle a tamburínu (jak si přál BiDý), při kterém si člověk zase představuje malého Michala Davida v klášteře mezi sestrami Yousrou a Alessiou = jak je možné, že si ten člověk místo pořádných TARANTULÍ přivezl domů ty příšerné kolovrátky? Ale ono je to jedno, ono by to stejně nefungovalo, ani kdyby vzal Franta Janeček do kapely KROKY Justina Adamse. Samo jejich publikum by je odvrhlo, přestoupilo k Brontosaurům a Michal David by nám bloumal po Freebody Parku a svěřoval se oranžádám, jak mohl bejt slavnější. * Co dodat, přátelé? Proč byl AL KOOPER při Like A Rolling Stone tak důležitý, když na varhany ani moc neuměl hrát? To jediné převzal film popravdě: protože se to líbilo BiDýmu, který nařídil producentu Tomu Wilsonovi, aby hammondky pořádně vytáhl, čímž změnil dějiny folku & rocku. Ta písnička dostala každého. Třeba šéf dělnického rock'n'rollu, který tehdy jako teenager brousil ve FREEHOLDU surfová prkna, o ní řekl: „Věděl jsem, že poslouchám ten nejneústupnější hlas, jaký jsem kdy slyšel.“ Jistě, existuje její naprosto nesnesitelná verze v podání Janka Ledeckého, ale když uvážíte, že za ty prachy máme několikánásobnou olympijskou vítězku, vypnete zvuk a obrazovku otočíte ke zdi, tak se to s litránkem červeného dá přežít. Čekají nás horší věci a každý neústupný hlas budeme potřebovat.

Milan Zeibert

MINISTERSTVO
KULTURY

Na dnešní scéně...

Orchestr Folkových prázdnin

Velký festivalový orchestr jako zásadní součást programu Pokračování splněného snu má velkou sílu

Během první koncertu Orchestru Folkových prázdnin v hledišti projevovali největší nadšení rodiče, sledující s mobily v rukách, jak jejich ratolesti stojí na tom samém pódiu, kde předtím vystupovaly velké hvězdy. V těch následujících už tleskali jako diví všichni, kteří v něm seděli. Z původního nápadu dát šanci především dětem totiž dirigenti - mandolinista Martin Krajíček a německé fidlerky Vivien Zeller a Ursula Suchanek - sympaticky přešli k náročnějším skladbám se složitějšími aranžemi a s příchodem zahraničních hostů také nadobro setřeli hranice mezi amatéry a profesionály. Ani letos nikoho z přihlášených neminulo týdenní zkoušení, těšili se ze spolupráce s hvězdnými hosty, něco se od nich přiučili, a nakonec si s nimi zahrají. Bez stresu a s radostí, protože hudba je přece ze všeho nejvíc „život, společenství a oslava“.

Fotografie loňských účastníků Orchestru Folkových prázdnin

Čtení na pokračování...

Jak nám šéf dělnického folku na Syslově hrál Z LP Born In The U.S.A. zahráli hoši od Syslí řeky ještě Bobby Jean a Dancing In The Dark, při níž si už šéf nevybíral k tanci dívku z publika (měl na pódiu manželku), a tak už jenom naznačoval. Pak efektním stylem hodil technikovi kytaru, stejně efektně odhodil propocenou vestu a začal půl století starou, ale pořad skvělou Tenth Avenue Freeze Out, během níž se na obřích obrazovkách střídaly fotky zemřelých členů skupiny Dannyho Federiciho a Clarence Clemonse (Jakeova strýce), po ní ještě Twist And Should (složili bratři Phil Medley a Bert Russell) a Chimes Of Freedom (složil kamarád Bob Dylan), k níž měl šéf poslední řeč, která by se se Dušanem Vančurou ze Spirituál 5 dala přeložit jako „a teď jednu sloku brumendo a každý si můžete něco přát“. Pak ještě poděkoval každému členovi či člence kapely či sboru, naposled Jakeovi,

se kterým se navíc objal, společně nám zamávali a po třech hodinách byl konec. Pozhasínali jsme mobily, kterými jsme zas my mávali jemu a na cestu do syslíh děr, do metra nebo busu se nechali vyprovázet Guthrieho songem *This Land Is Your Land*. Sice jenom z reproduktorů, ale pořád v režii šéfa dělnického rock'n'rollu.

Pokračování v příštím ročníku Plátku (slíbil Milan Zeibert)

Město Náměšť nad Oslavou

Poděkování

Když jsem byl malý
přál jsem si mít chůdy
zůstalo pouze
při přání

Děkuji proto
Adélce a Dášě
hluboce smekám
před nimi

Michal K.

Fatima Szalay & Amor Fati (Maďarsko)

Čtyřjazyčné lidové písně o lásce

Zpěvačka považovaná za osvěžující hlas maďarské lidové hudby

Mladá zpěvačka, o které se mezi znalci stále víc mluví. Záměr zpívat v několika jazycích spojila s potřebou ukázat, kolik národů maďarskou lidovou hudbu formovalo a jak přirozeně se v ní proluly různé kultury. „Vyjádřit myšlenky slovy mě pomohl odkaz Bély Bartóka, který se i v nejtemnějších historických dobách zabýval hudbou národů žijících v Maďarsku, a když se mezi nimi začala prohlubovat propast, budoval prostřednictvím hudby mosty. Něco takového je mně velmi blízké,“ vysvětlila zpěvačka letos debutového alba *amor fati*. Podobně jako Bartók odjela studovat hudbu maďarských komunit do rumunské Transylvánie a po návratu ji ve dvojjazyčné formě propojila s tureckými, rumunskými, romskými a chorvatskými lidovými písněmi. Tak trochu vycházela z vlastní zkušenosti: je totiž napůl Maďarka a napůl Afgánka. Název alba *amor fati* je sice slovní hříčka s vlastním jménem, ale latinsky to znamená lásku ke svému osudu, a to je prý prostor, ve kterém se zpěvačka cítí nejlépe. Navíc většina písní je o lásce a s takovým názorem souzní i členové skupiny, její spolužáci z Lisztovy akademie, se kterými hraje od samého začátku.

Kraj Vysocina

JADERNÁ
ELEKTRÁRNA
DUKOVANY

Dnešní divadlo pro děti v šapitó v zámeckém parku v 15hodin...

Pruhané panenky:
Kryštůfek a lesní bytosti

Poeticko-výtvarná podívaná pro děti na principu látkových vitráží za doprovodu autorské hudby. Kryštůfek se ztratil v lese, svůj strach překoná, vydá se lesem, svou cestou... Protože má dobré srdce, vše je mu nakloněno, zjevují se mu bytosti, které běžně nemůžeme spatřit: paní voda, král stromů, či víla květin. Pomohou mu najít tatínka a dojít poznání?

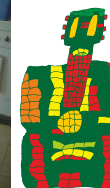
s Oranžádou. Martina tedy taky nijak přehnaně vysoká není, ale co je to platné, když vedle sebe postaví Martina Kyšperského o kterém již bylo na stránkách tohoto periodika zmíněno, že na každých 30 cm výšky disponuje jedním talentem. Jeho hudební a herecké kvality jsou všeobecně známé, kromě toho umí skvěle házet štítem Kapitána Ameriky, před lety dokázal úplně fantasticky vynadat nám, nepočtenému publiku Květů na třebíčském Běčku, za to, že nás přišlo tak málo. Tentokrát předvedl jako bonus na začátku vystoupení krásný souboj s basovým kombem, za který by se nemusel stydět ani Karlos Vémola (věděli jste, že Lela nechtěla Karlose pustit na procházku?). Ani Martina a její Květovaný band nás neochudili o vánoční koledu, byť nebyla přednesena ani v podhalanském, ani dusseldorfském dialektu, nýbrž prostým pražsko-brněnským hantecem.

Teď by možná mělo přijít poučení z celého tohoto pojednání, ovšem nejsem si jistý, jestli jsem schopen vám ho poskytnout. Kromě toho, že jsem s hrůzou zjistil, že je moje vyprávění vcelku chronologické, tudíž jsem nesplnil jednu ze svých úvodních hrozeb, napadá mě jediné:

Ať jste velcí, nebo malí, mějte rádi muziku, ta je větší, než my všichni dohromady!

P.S. Dejte si klobásu ve stánku Zdeňka Materny, ten je taky pěkně vysoký, zvlášť když se na vás dívá z výšin své provozovny. Když si dáte dvě naráz a hezky poprosíte, možná vám řekne historku o naplnění stanu skautského vedoucího kouřem z čoudícího ohniště.

Carlos

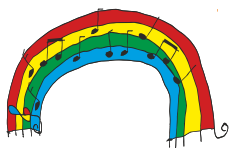

Bez zásadní pomoci, zkušenosti a kreativity místních dam ze Svazu žen, by se v žádném případě nepodařilo nakrmit toho tisícíhlavého draka nazvaného Folkvky. Díky!

Obvykle podpořeno dalšími spolupodílíky. Manažery, interprety, kurátory, promotéry, redaktory všeho druhu (nakladatelskými, rozhlasovými, internetovými, kritickými...) Ti všichni společně dělají novince jméno. A je-li znělé a také samo o sobě úspěšné, je na světě další kousek nebe (rozměru X), co dokáže potěšit. Což není vůbec málo.

Libor

Žili byli
dva bratři
Míra a Miša

Ten první
dodnes zařezává
v Řeži
druhý pak
brousil sklo
nad Sázavou

Postupně se objevili
na Folkvokách
a ty si je
proměnily
v ty nejoranzovější
oranžády

Moc moc
jim za všechno
děkujeme

Michal K.

Lehce zakomplexovaná výšková úvaha.

Stejně jako u minulého příspěvku musím vážené čtenáře upozornit, že ani v tomto případě nebude tento text obsahovat jakoukoliv časovou posloupnost, osnovu, strukturu, a už vůbec ne nějaký smysl. Pokud i po tomto varování budete číst dál, dobře vám tak.

Vrtá mi hlavou jedna věc. Je to trochu citlivé téma, těch cca pět z vás, kteří znají mou identitu, tím pádem i mé tělesné rozměry, vědí, že se mi to nepíše lehce, ale všimli jste si, že mezi účinkujícími se to začíná trochu hemžit čahouny? Takový Míra Kemel, je to milý kluk, všechno... Ale on už třetí rok po sobě stojí na hlavním pódiu Folkovek (konec citátu). On vždýcky s pokorou zdůrazňuje, že by se toho před těmi dvaceti ani nenadál, jenže on v tom publiku tak trčel, že by dramaturgie musela být slepá, aby si ho nevšimla. Navíc celou tuto situaci dokázal vylepšit angažováním dalšího spřízněného čahouna, Vladimíra Javorského. Sice mezi sebe postavili ne tak vysokou Marušku Puttnerovou, ale ta zase natolik vyčnívá svým hlasem, takže je to prašť jako uhoď.

Trochu uklidnění do duše autora článku vneslo vystoupení tříčlenného dua Oralis, Domalis a Tubalis(z). Jednak všichni tři členové tohoto dua seděli, takže zvláště Oralisova výška nehrála významnou roli, druhak má autor této statě značné pochopení pro kompulzivní obsesi hrát každou píseň na jiný hudební nástroj a třeták si uvědomil, že před zhruba dvaceti lety asi měsíc přebýval v Tubalisově pokojičku, zatímco ten se, nic netuše, rekreoval na Novém Zélandu. Moc místa tam nebylo, větší část místnosti zabírala popundeklová potěmkinovská hudební aparatura, již je možno zhlédnout ve videoklipu Vrátné skupiny Wohnout. Jo, a ty písničky byly fakt bezva.

Nejvyšším spoluhráčem skvělého Jamese Harriese byl Matěj Belko, člověk, který skvěle ovládá svůj KUMŠT, třeba jak složit letní hit, a kromě samotné vytríbené kytarové hry dokáže úžasně kouzlit se všemi těmi krabičkami, šlapadly a potenciometry, takže se z jeho kytary hrnou tóny neustále se měnících barev.

Martinu Trchovou jsem neviděl už pěkně dlouho, možná někdy v dobách, kdy jsem přespával ve zmíněném Tubalis(z)ově pokojičku. Tenkrát přijela na folkovky na kole a ptala se mě, kam by si ho mohla schovat. Měl jsem totiž na sobě oranžové tričko našeho horolezeckého oddílu (jehož předsednictví jsem se již tehdy pokoušel předat někomu mladšímu a zodpovědnějšímu, o což se snažím dodnes) a ona si mě spletla

Amsterdam Klezmer Band (Nizozemsko)

Taneční bomba s bezmeznou energií

Světově proslulá klezmerová kapela s instinktem dravé šelmy Bude to bomba a ke všemu popová! Jako že opravdu, proč by tak jinak nazvali poslední album, se kterým slaví bezmála třicet let existence, během které se hrdě prohlašovali za jedinou a neopakovatelně klezmerovou kapelu ve městě, ačkoliv k východoevropské židovské hudbě mají občas stejně daleko, jako je to z Amsterdamu na Měsíc. Problém vězí v jejich přesvědčení, že po dobře odvedené práci musí koncertní sál přijít o střechu a jediný dav, který uznávají, je tančící dav, pokud možno až do samého padnutí, takže po něm jdou s instinktem dravé šelmy. Za tím účelem klezmer takřka geniálně prokládají balkánskou divočinou, jazzem, dancehallem, cumbií, hip hopem, tureckými melodiemi nebo jak slyšíme na albu Bomba Pop, dokonce elektro swingem a dubem. Disponují bezmeznou energií a drsným humorem, který však nikdy nezakryje klezmeru vrozenou hořkosladkou melancholii, což je parketa zpěváka Aleca Kopyta původem z ukrajinské Oděsy.

Sedmička multiinstrumentalistů a zpěváků od roku 1996 nikdy nezkazila žádnou taneční party a na osmnácti vydaných albech i těm nejnáročnějším posluchačům dokázala, že klezmer pro ně zůstává zásadní součástí uměleckého vyjádření a pokud se od něho vzdalují, tak jenom proto, aby tím tradici udrželi v živé vitální formě. A sami sebe jakbysmet a s věčným poselstvím: lidé, spojte se, vždyť jsme všichni sestry a bratři. Takže se připravte, na závěr Folkovek přijde bomba a mít park střechu, tak ji kastelán nikdy nenajde.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

jiho**m**oravský kraj

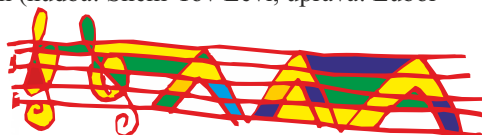
UH MONT-STAU s.r.o.

Byla vyhlášena výzva o vymyšlení další sloky k lidové písni ze středního Německa, jejíž melodii jste si mohli poslechnout na odkazu QR kódu v jednom z Plátků. "Nehlaste se všichni, chlapi!", říká Zdeněk Svěrák v cimrmanovské hře Vyšetřování ztráty třídní knihy, napadá mě. Přišly totiž tři texty od tří lidí, ale za to jsou dva z jedné rodiny! Díky, Markétko, Jirko a Zuzko! Jste nejlepší!

Program dnešního koncertu Orchestru Folkových prázdnin 2025

1. Shalom Eleichem (hudba: Samuel E. Goldfarb)
2. Ajde Jano (srbská lidová)
3. Werkstattblues (hudba: Vivien Zeller)
4. Das Lied vom Ackermann (lidová z Lothringen, Elsass)
5. Schleifer (lidová ze středního Německa, 1. a 2. sloka: překlad z němčiny Eva Kokešová, 3. sloka: Zuzana Halamíčková, 4. sloka: Jiří Plocek, 5. a 6. sloka: Markéta Ploková Oplatková)
6. Herzensruh (hudba: Ursula Suchanek)
7. Svítala ně hvězda (lidová z Hroznové Lhoty, úprava: Metoděj Ondra)
8. Hrajte ně husličky (sedlcká z Nivnice, úprava: Vlastimil Ondra)
9. Juchačka v Náměšti (hudba: Martin Krajiček)
10. Amud Ha'Esh (hudba: Shem-Tov Levi, úprava: Lubor Pokluda)

Zčistajasna počtvrté

V pátek se náměšťští psavci setkali na folkovkách naposledy. Nejprve jsme kolektivně fabulovali o nesmrtelném hrdinovi jménem Zdaslaf Mraskano. Ivan Wernisch a jeho texty jsou vždy skvělým inspiračním "nakopnutím". Pak už se naše společenstvo vrhlo na "uvádění jazykolamů na pravou míru". Pokud někdo z vás potřebuje vědět, za jakým účelem jde pštroší rodinka do té neblaze proslulé pštrošáckary nebo kde vzniklo to nelibé "strč prst skrz krk", zeptejte se kreativců z dílny tvůrčího psaní. Děkuji všem, kteří letos přišli. Bez vás by nic nevzniklo!

Pavla Kopečná

Ukázka kolektivních textů:

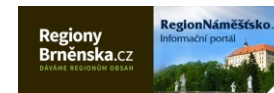
Zdaslaf 1

Měl jsem přítele, který se jmenoval Zdaslaf Mraskano. Měl hodně chlupatá záda a v noci vyl. Tím uváděl do rozpaků okolní mystiky, hypnotizéry a kartářky, kterým jejich klienti tohoto muže občas zmínili. Zvláště se smál a byl zvláště hlučný. Před nedávnem se odstěhoval kamsi na Kamčatku. Tušil snad, že tam bude největší zemětřesení století? Táhlo ho tam něco?

Až se to stalo, změnil se. Chlupy na zádech mu opadaly a místo toho mu vyrašily na hrudi. Tamější Kamčatčanky mu nemohly odolát! Má asi 5 žen, 30 dětí, 4 služky a jednu privátní holičku chlupů.

Zdaslaf 2

Měl jsem přítele, který se jmenoval Zdaslaf Mraskano. Často nosil barevný klobouk zdobený peřím. Ten mu dal jeho přítel s podobně pošetilým jménem, na které si nyní už nevzpomínám. Nevzpomínám si ani, co to bylo za péra. Zdaslaf si vysloužil přezdívku "Papoušek". Toto osudové jméno mu kompletně změnilo povahu, dokonce mu narostla křídla. Jediné, co mohl říkat, bylo to, co už od někoho slyšel. Snídal, obědval a večerel zrní. Jeho přítel, předchozí majitel klobouku, se tehdy ukázal jako velkolepý charakter.

O jménech

Valéry, tvary, slova a tóny se toulají, plavou a kolotají kdesi v X rozměru, než je autor : (volně abecedně) alokuje, dohání, identifikuje, lapí, najde, odkryje, podá, přenes, přiblíží, scelí, stvoří, trefí, vycítí, vyladí, vyloudí, vysedí, zachytí, zapíše, zpodobní ... Zkrátka převede do lidského světa. Má-li štěstí a nepoleví ve svém úsilí, možná že jeho dílko uspěje. Nežtratil se, nezapadne, nýbrž ožije.